DOI : 10.31357/fhssmst.2010.00692

සාම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තන කලාව පිළිබඳව සාමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්.

(හලාවත අධ්‍යාපන කලාපයේ තෝරාගත් පාසල් ඇසුරින්)

රන්දෙණි කෝරාලලාගේ ගීතානි විජයමාලා මැණිකේ

"ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ ශාස්ත්‍රපති පරීක්ෂණය සඳහා සමාජ විද්‍යා විෂය යටතේ ඉදිරිපත් කරන නිබන්ධයයි"

සුපරීක්ෂක ප්‍රකාශය

මෙම අපේක්ෂිකාව විසින් කරන ලද ප්‍රකාශය සත්‍ය බවත් මේ නිබන්ධය ඇගයීම් කාර්ය සඳහා විශ්වවිද්‍යාලයට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරු ව 2010-02-08 දි පැවති වාචික පරීක්ෂණයේදී පෙන්වා දුන් සංශෝධනයන් සහිත ව ඉදිරිපත් කෙරෙන බවත් ප්‍රකාශ කර සිටිමි.

සුපරීක්ෂකගේ නම	අත්සන	දිනය
ආචා. ඒ. ඒ. ජේ. ජයසිංහ	[signature]	2010. 5. 7

ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය
07 MAY 2010

කතෘගේ ප්‍රකාශය

මෙම ශාස්ත්‍රීය නිබන්ධය ආචාර්ය ජයන්ත ජයසිරි මහතාගේ සුපරීක්ෂණය යටතේ මා විසින් සම්පාදනය කරන ලද බවත්, මේ පර්යේෂණය කොටස් වශයෙන් හෝ සම්පූර්ණ වශයෙන් හෝ වෙනත් විශ්වවිද්‍යාලයකට හෝ ආයතනයකට හෝ වෙනත් උපාධියක් හෝ ඩිප්ලෝමාවක් සඳහා ද ඉදිරිපත් නොකරන ලද බවත් සහතික කරමි.

2010/5/7

....

නම : ආර්. කේ. ජී. ඩබ්. මැණිකේ. අත්සන

උපදේශකගේ ප්‍රකාශය

මෙම අපේක්ෂකයා විසින් කරන ලද ප්‍රකාශය සත්‍ය බවත්, මෙම නිබන්ධය ඇගැයීම් කාර්යය සඳහා විශ්වවිද්‍යාලයට ඉදිරිපත් කිරීමට සුදුසු බවත් නිර්දේශ කරමි.

10/5/17

....

නම : ආචාර්යය ජයන්ත ජයසිරි.

අත්සන.

DR. A. A. JAYANTHA JAYASIRI
Senior Lecturer
Department of Sociology and Anthropology
University of Sri Jayawardenepura
Nugegoda.

පිදුම

මා උණුසුම් කොට මෙලොව දකින්නට

පත්හිඳ අල්වා අකුරු කරන්නට

සිරිත් විරිත් දී ලොවෙහි හිදින්නට

සෙනෙහස, රැකවරණය දුන්

ආදරණීය මෑණියන්ට, පියාණන්ට

හඳ බැතියෙන් පුදන්නෙමි...........

පටුන

			පිටු අංක
1.	මාතෘකාව	-	i - ii
2.	කතෘගේ ප්‍රකාශනය	-	iii
3.	උපදේශකගේ ප්‍රකාශනය	-	iv
4.	පිදුම	-	v
5.	පටුන	-	vi - vii
6.	ස්තුතිය	-	viii
7.	සාරාංශය	-	ix - x

<u>පළමු පරිච්ඡේදය</u>

01.	හැඳින්වීම හා ක්‍රම විද්‍යාව		
1.1	හැඳින්වීම	-	1 - 4
1.2	අධ්‍යයනයේ වැදගත්කම	-	4 - 5
1.3	පර්යේෂණ ගැටළුව	-	5 - 6
1.4	අධ්‍යයන අරමුණු	-	6 - 7
1.5	අධ්‍යයන ප්‍රදේශය	-	7
1.6	අධ්‍යයන මූලාශ්‍ර හා ක්‍රමවේද	-	8 - 9
1.7	අධ්‍යයන සංවිධානය	-	10
1.8	නාත්තන්ඩිය කොට්ඨාසයේ ඓතිහාසික තොරතුරු	-	10 - 15

<u>දෙවන පරිච්ඡේදය</u>

02	උඩරට නර්තන කලාවේ ආරම්භය හා විකාශනය	-	
2.1	නර්තනය හැඳින්වීම	-	16 - 21
2.2	ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින ප්‍රධාන නර්තන සම්ප්‍රදායන්	-	21 - 22
	නර්තන කලාවේ විකාශනය කෙරෙහි බලපාන ලද යුග ආශ්‍රිත තොරතුරු	-	22 - 35

<u>තුන්වන පරිච්ඡේදය</u>

3.1	උඩරට නර්තන විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ අන්තර්ගත සමාජ හා සංස්කෘතික වටිනාකම	-	36 - 38
3.2	උඩරට නැටුමේ ඇති සරඹ/හරඹ	-	38
3.3	උඩරට වන්නම්	-	38 - 43
3.4	උඩරට වෙස් ඇඳුම් කට්ටලය	-	43 - 44
3.5	උඩරට වට්ටම්	-	45
3.6	උඩරට නර්තන කලාව හා බැඳුණු ශාන්ති කර්ම	-	45 - 67
3.7	සොකරි ගැමි නාටකය	-	67 - 69
3.8	උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායට අයත් ජන නැටුම්	-	69 - 70
3.9	බෞද්ධාගමික නැටුම්	-	70 - 72
3.10	උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදාය හා බැඳි ජන ගායනා	-	72 - 78
3.11	සිංහල අවනද්ධ භාණ්ඩ	-	78 - 81
3.12	පිරිත් පිංකම	-	82
3.13	දොරකඩ අස්න	-	83 - 84

හතරවන පරිච්ඡේදය

04 දත්ත විශ්ලේෂණය (හලාවත අධ්‍යාපන කලාපයේ නාත්තන්ඩිය අධ්‍යාපන කොට්ඨාසයේ පාසල් ඇසුරෙන්)- 85 - 122

පස්වන පරිච්ඡේදය

05 නිගමන හා යෝජනා - 143 - 146

ඇමුණුම්: - 146 - 167

අංක 1: සම්මුඛ සාකච්ඡා ආකෘති පත්‍රය

අංක 2: නියැදියට අදාල පාසල් නාමාවලිය.

අංක 3: ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය නිරීක්ෂණය සඳහා ආකෘති පත්‍රය.

අංක 4: සිසුන් සඳහා ඉදිරිපත් කරන ප්‍රශ්නාවලිය.

අංක 5: ගුරුභවතුන් සඳහා ඉදිරිපත් කරන ප්‍රශ්නාවලිය.

අංක 6: ගුරු භූමිකාවේ කාර්ය භාරය පිළිබඳව දැක්වන ආකෘති පත්‍රය.

අංක 7,8: සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීම.

අංක 9: ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය.

ස්තුතිය

මෙම නිබන්ධනය සිදු කිරීමේ දී අධ්‍යයනයට සම්බන්ධ පොත පත පරිශීලනයේදී හා අනිකුත් සෑම කටයුත්තකදී ම මාර්ගෝපදේශකත්වය ලබා දෙමින් නිරතුරුවම අවශ්‍ය සියලු සහය ලබා දෙමින් උපදේශක වශයෙන් කටයුතු කළ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයයේ සමාජ හා මානව විද්‍යා අධ්‍යනාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය ජයන්ත ජයසිරි මහතාටත්,

අධ්‍යයනයට සම්බන්ධ සම්මන්ත්‍රණ පැවත්වීමේ දී නන් අයුරින් සහය ලබා දුන් අධ්‍යනාංශ ප්‍රධාන ආචාර්යය ප්‍රනීත් අබේසුන්දර මහතා ඇතුළු සියලු ම ආචාර්යයවරුන්ටත්,

අධ්‍යයනය සිදු කර ගැනීමේ දී අවශ්‍ය දත්ත ලබා දෙමින් සහය ලබා දුන් හලාවත කලාප අධ්‍යන කාර්‍යාලයේ කලාප අධ්‍යක්ෂ ඒ.එස්.කේ. ජයලත් මහතා ඇතුලු අධ්‍යාපන සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂ ජයතිස්ස මහතාටත්, අවශ්‍ය සෑම අවස්තාවකදී ම මහත් සේ උදව් උපකාර කරමින් සහය ලබා දුන් අධ්‍යාපන පරිපාලන බී.ඩී. චන්ද්‍රසිරි මහතාටත් නර්තන විෂය අධ්‍යක්ෂ යූ.පී. ප්‍රේමරත්න මහතාටත්,

සෝදුපත් පරික්ෂා කරමින් අවශ්‍ය සහය ලබා දුන් නාත්තන්ඩිය කොට්ඨාස අධ්‍යාපන කාර්යලයේ ගුරු උපදේශිකා මානෙල් ගුණසේකර මිය, රණමල් එතනා මිය, එච්.පී. විජේරත්න මයා, ඇතුළු අනිකුත් සියලුම ගුරු උපදේශක මහත්ම මහත්මීන් මෙන්ම, ගිරිඋල්ල අධ්‍යාපන කලාපයේ නැටුම් ගුරු උපදේශිකා රොසයිරෝ මහත්මියටත්, ඡායා පිටපත් ලබා ගැනීමේදී සහය ලබා දුන් බන්ධනාගාර මූලස්ථානයේ සහකාර අධ්‍යක්ෂිකා පියුමා එදිරිසිංහ මහත්මියටත්,

යතුරු ලියනය කර දෙමින් මා හට උදව් උපකාර කළ හලාවත අධක්ෂ කාර්‍යාලයේ ඉන්දික සොයුරුත් කුඩාවැව අසංක ප්‍රින්ටස් හි කාර්යමණ්ඩලයේ සොයුරු සොයුරියන්ටත් මෙන් ම සියලු කාර්යයන් වලදී මා පිටුපසින් සිට උරදී කටයුතු කරන පවුලේ සියලු දෙනාටත් මාගේ හෘදයාංගම ස්තුතිය පුද කරමි.

සාම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තන කලාව පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

රන්දෙණි කෝරාලලාගේ ගීතානි විජයමාලා මැණිකේ

"නිබන්ධ සාරංශය"

උඩරට නර්තන කලාව දේශීය සංස්කෘතිය විදහාපානු ලබන ප්‍රධානතම සංස්කෘතික අංගයකි. පරම්පරානුගතව පැවත ගෙන ආ මෙම නර්තන කලාව ගත් කළ මුලුමනින් ම පාහේ සමාජ විද්‍යාත්මක ස්වරූපයක් ද්වනිත කරයි. එම නිසාම වර්ෂ ගණනාවක් යන තුරුම උඩරට නර්තන කලාව සමාජ සංස්ථාවන් තුළ වර්ධනය වෙමින් ව්‍යාප්ත වන්නට පටන් ගැනිනි. උඩරට නර්තන කලාව සමාජයේ තුළ ඇති කරනු ලබන එකී කාර්යභාරය හේතු කොටගෙන සමාජමය වශයෙන් එයට අද්විතීය ස්ථානයක් මුල් වන්නට පටන් ගන්නා ලදී. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පසු කාලීනව අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ විෂයක් වශයෙන් දැයේ දරුවන්ට ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාව උදාවිය. මෙම අධ්‍යයනය තුළින් අපේක්ෂා කරනු ලැබීයේ එකී පාසල් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළින් නර්තන විෂය තුළ අන්තර්ගත සාම්ප්‍රදායික ලක්ෂණ හා සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණයන්හී සුරක්ෂිත බවක් ඇති වී තිබේද යන්න පිළිබඳව සොයාබැලීමත් එවැන්නක් සිදුනොවන්නේ නම් ඒ කෙරෙහි බලපානු ලබන හේතු සාධක මොනවාද යන්නත් පිළිබඳව සොයා බැලීමකි. ඒ සඳහා මෙම අරමුණු ඉටුකර ගැනීමේදී පහත සඳහන් ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳව අවධානය යොමුකිරීමට සිදුවිය. එනම් නර්තනය හැඳින්වීම හා සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් යන්න කුමක්ද යන්න පිළිබඳ හැඳින්වීමක් දෙවන පරිච්ඡේය තුළින් උඩරට නර්තන කලාවේ ආරම්භය හා විකාශනය පිළිබඳවත් තුන්වන පරිච්ඡේදය තුළින් සාම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තන කලාව විෂය ක්ෂේත්‍රය හා ඒ තුළ අන්තර්ගත සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමත් හතරවන පරිච්ඡේදය තුළින් පාසල් ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ දී නර්තන විෂය සුරක්ෂිත භාවයත් හා සමාජගත කිරීමත් සිදුවීද යන්න පිළිබඳවත් සොයාබලන ලදී. අවසානයේදී ඉහත සඳහන් සියලු සාධක මුල්කොට ගෙන විෂය සුරක්ෂිතභාවයට මෙන්ම

සමාජයට වැඩදායක අයුරින් සකස් වී තිබේද එසේ සිදුවී නොමැති නම් ගත හැකි පියවරයන් පිළිබඳවත් නිගමන හා යෝජනා කිහිපයක් ගෙනහැර දක්වන ලදී.

මෙම කාර්යයේදී ප්‍රධාන වශයෙන් පාසල් තුළ ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය සිදුවන ආකාරය සොයාබැලීම පිළිබඳවත්, ගුරු සිසු ගැටළු හඳුනා ගැනීමත්, පාසල් ප්‍රජාව නර්තන විෂය පිළිබඳව දක්වන ආකල්ප හඳුනා ගැනීමත්, රජය මඟින් විෂය සංවර්ධනය කෙරෙහි දක්වන දායකත්වය ප්‍රමාණවත් වේද යන්න සොයා බැලීමත් මෙන්ම නිලධාරීන්, විෂය හා බැඳි ශිල්පීන්, වැඩිහිටියන් හා විවිධ ආයතන මඟින් සිදුවන කාර්යයභාරය හඳුනා ගැනීමත් යනාදි ක්ෂේත්‍ර කිහිපයක් ඔස්සේ කරුණු විග්‍රහ කිරීමක් සිදුකර තිබේ.

මෙම සඳහා දත්ත රැස්කිරීමේ දී නියදිය වශයෙන් හලාවත අධ්‍යාපන කලාපයේ නාත්තන්ඩිය අධ්‍යාපන කොට්ඨාසයට අයත් පාසල් පහලවක් ද විදුහල්පතිවරුන්, ගුරුභවතුන්, සිසුන්, දෙමාපියන් හා ප්‍රදේශයේ නර්තන විෂය උගන්වන කලායතන, විෂය ප්‍රවීන පුද්ගලයින් මෙන්ම කලාප අධ්‍යාපන කාර්යාලයේ අධ්‍යක්ෂකවරු ද තෝරා ගැනින.

මෙහිදී දත්ත රැස්කිරීම සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍ර හා ද්විතීක මූලාශ්‍ර යොදාගත් අතර ප්‍රශ්නාවලි ක්‍රමය, සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය, නිරීක්ෂණ ක්‍රමය හා සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ ක්‍රමය දත්ත රැස්කිරීමේ ක්‍රමවේද වශයෙන් යොදා ගැනින.

මේ ආකාරයෙන් ලබාගත් දත්ත අනුව පැහැදිලි වූයේ උඩරට නර්තන කලාව තුළ අන්තර්ගත වන්නා වූ සමාජ විද්‍යාත්මක මූලධර්ම පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතිය තුළින් ගිලිහී යාමේ අවකාශයක් නිර්මාණය වී තිබෙන බවයි. එම නිසා එකී කරුණු පාදක කර ගනිමින් විෂය සුරක්ෂිතභාවය උදෙසා නිගමන හා යෝජනා රාශියක් ගෙනහැර දැක්වීමට මෙමගින් හැකියාව ලැබිණි.

පළමු පරිච්ඡේදය

හැඳින්වීම හා ක්‍රම විද්‍යාව

01. 01 හැඳින්වීම :- (Introduction)

හැදෙන වැඩෙන පරපුරක මානසික සුවය සඳහාත්, ඔවුන් ගේ සහජ හැකියාවන් ගේ උපරිම ඵල ලබා ගත හැකි පරිදි පෞරුෂ සංවර්ධනයට උපකාරීවීම සඳහාත් සෞන්දර්ය අධ්‍යාපනයෙන් අසීමිත කාර්යයක් ඉටුකරයි. මෙකී සෞන්දර්ය විෂය ක්ෂේත්‍රයට නර්තනය, සංගීතය, චිත්‍ර මෙන්ම නාට්‍ය හා රංග කලාව යන සිව් වැදෑරුම් වූ විෂයන් අයත් වේ. **(දිසානායක, 1993 : 27)** ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් *"Dance"* යනුවෙන් හැඳින්වෙන පදය සිංහලෙන් "නැටුම්" යන පදයෙන් අර්ථවත් විය. එහි අගය වැඩිකිරීම වස් පසු කාලීනව නර්තනය යනුවෙන් ප්‍රචලිත වන්නට විය. ප්‍රාථමික සරළ සමාජවල සිට වර්තමාන ශිෂ්ට හා සංකීර්ණ සමාජවල සියලු ම මිනිසුන් තුළ පවත්නා ක්‍රියාවන් සමුදායක් නර්තනයෙහි ආරම්භය කෙරේ හේතු සාධක වූ බවට කරුණු අනාවරණය වෙයි. ජීවන අරගලය තුළදී ඇතැම් විටක සතුටත්, දුකක් හෝ වෙනයම් මානසික සාධකයක් මුල් කොට ගනිමින් ඔවුන්ගේ ශරීරය තුල කිසියම් වෙනසක් සිදුවේ ද ඒ හේතු කොටගෙන කිසියම් චලනයක් සිදුවේ ද එය නර්තනයක් ලෙසින් හඳුන්වන්නට විය. බොහෝ විට රිද්මයානුකූල චලනයන්ගෙන් යුක්ත වූ එකී චලනයන්ට පසුකාලීනව තාලයක් තබන්නට විය. ඒ අනුව තාලානුකූල චලන අනුසාරයෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට විය. පළමුව අත්පුඩි තලමින් තාලය තැබූ ඔවුන් පසුකාලීනව ඒ සඳහා අවනද්ධ භාණ්ඩ යොදා ගත්තේ ය. මේ අකාරයෙන් පංචේන්ද්‍රියන් (හස්ථං දෘෂ්ඨී මුඛං පාදං - තාලේන ගමනං යථා) යොදා ගනිමින් යම්කිසි අදහසක් ප්‍රකාශ කිරීමට හෝ යම්කිසි අදහසක් ප්‍රකාශ නොකිරීමට තාලානුකූලව මෙන්ම රිද්මයානුකූල, ප්‍රකාශනාත්මක චලන යොදා ගනිමින් කරනු ලබන ක්‍රියාවක් නර්තනය යනුවෙන් සරළව විස්තර කිරීමට පුළුවන. **(සේදරමන්, 2000 : 36)**

මේ ආකාරයෙන් ගොඩනැගුණු නර්තන කලාව ශ්‍රී ලංකාව තුළ ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් තුනකින් සමන්විත වෙයි. එනම් උඩරට නැටුම්, පහතරට නැටුම් සහ සබරගමු නැටුම් යනුවෙනි. **(සේදරමන්, 2000 : 41)**

උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදාය ලංකාවේ කන්ද උඩරට ප්‍රදේශය එනම් සත්කෝරළය, සතර කෝරළය, හාරිස්පත්තුව, දුම්බර හේවාහැට, මහනුවර, උඩුනුවර, යටි නුවර යනාදී ප්‍රදේශ මුල් කොට පවතී. එහි ප්‍රධාන ශාන්තිකර්මය කොහොඹකංකාරිය වන අතර වලියක් මංගල්‍යය, ගම්මඩු නැටීම අවශේෂ ශාන්තිකර්ම වේ. වෙස් ඇඳුම් කට්ටලය ප්‍රධාන කොට බෙර ඇඳුම් කට්ටලය, නයියඩි ඇඳුම් කට්ටලය උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායට

ආවේණික ඇඳුම් කට්ටල වන අතර ගැටබෙරය ප්‍රධානත ම වාද්‍ය භාණ්ඩය ලෙස ලොව ප්‍රකටය. උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ඇති වන්නම් ගණන 18 කි. **(දිසානායක, 1993 : 35)** මෙම නර්තන සම්ප්‍රදාය සඳහා ද යොදා ගනු ලබන ගායනා ක්‍රම හස්ත චලන අනිකුත් සම්ප්‍රදායන්ට වඩා වෙනස් බවක් ගනී. මේ සියලුම සම්ප්‍රදායන් ඒ ඒ ප්‍රදේශ භාර දෙවිදේවතාවුන් වහන්සේලා ප්‍රමුඛ කොට ගනිමින් පුද පූජා රටාවන් පවත්වාගෙන යාම තවත් විශේෂ වූවකි.

මේ ආකාරයෙන් ඒ ඒ ප්‍රදේශ වලට ආවේණිකව වැඩෙමින් ගොඩනැගුන නර්තන සම්ප්‍රදායන්හි යම් යම් වෙනස්වීම් කාලයාත් සමඟ සිදුවන්නට විය. ඇතැම් විටක නව අංග එක්වෙමින් එකී සම්ප්‍රදායන් පෝෂණය වූ අතර විටෙක එතෙක් තිබූ අංග ඉවත් වෙමින් එහි පැවති අනන්‍යතාවයට තර්ජනයක් ඇති වන්නට ද පටන් ගන්නා ලදී. සමාජ ආර්ථික ගැටළු, පුද්ගලයාගේ අධ්‍යාපනික තත්ත්වය, කුල දූරාවලීන් තුල සිදු වූ විපර්යාසයන් හා නවීන සිතුම් පැතුම් ඇතිවීම, නවීන තාක්ෂණික ක්‍රම ශිල්පවල දියුණු වීම, ජනගහණ වර්ධනය යනාදී කරුණු ඉහත සඳහන් කරුණු දෙක කෙරේ බලපාන්නට විය. මෙම සියලු සාධක හේතුපාදක වෙමින් උඩරට නර්තන කලාව තුළ තිබූ සාම්ප්‍රදායික ස්වරූපය හා සමාජ විද්‍යාත්මක ස්වරූපය ඒ තුළින් ගිලිහී යාමේ තර්ජනයක් උද්ගත විය. අධ්‍යාපනය මෙකී තත්වය මගහරවා ගැනීම සඳහා තිබෙන ප්‍රබල සාධකයක් විය. කිසියම් දෙයක් මුඛ පරම්පරාගතව පවතී ද එහි පැවැත්ම පිළිබඳව ස්ථිරත්වයක් තැබිය නොහැක. ඒවා පිළිබඳව මිනිසුන් දරණ ආකල්පයන් ද දියුණු සමාජයක බොහෝ විට සතුටුදායක තත්ත්වයක් නොගනී. සංස්කෘතිකමය වශයෙන් ඉතා වැදගත් වූ ද අගය කළ යුතු වූ ද උරුමයක් වූ අපේ නර්තන කලාව තුළින් ද්වනිත වන්නා වූ සමාජ යහ පැවැත්මට ඉවහල් වන්නා වූ සියලු සාධකයන් වත්මන් විෂය ව්‍යාප්තිය තුළ අන්තර්ගත වන්නේ දැයි සොයා බැලීම සඳහා මෙම අධ්‍යයනයට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වූ සාධකයක් විය. එනම් නර්තනය අධ්‍යාපනික විෂයයක් වශයෙන් ඇතුළත් කරමින් දැයේ සිසුවියන්ට ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාව ලබාදීමත් පාරම්පරික වශයෙන් උරුම වෙමින් තිබූ නර්තන කලාව පූජාර්ථයෙන් තොරව විනෝදාර්ථය පදනම් කර ගනිමින් පොදුවේ ඕනෑම කෙනෙකුට ඒවා අධ්‍යයනය කිරීමටත් එකී කාර්යයන්හි නිරතවීමටත් අවස්ථාව උදාවීමත් සමඟම සමාජයට වැඩදායක අයුරින් නර්තන විෂය පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ ක්‍රියාත්මක වන්නට පටන්ගන්නා ලදී.

එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් 20 වන ශත වර්ෂයෙන් පසුව එදා ඇඳුරන් විසින් තම දැනුම ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා තබාගත් පුස්කොළ අත් පිටපත් වෙනුවට විවිධ ලිපි ලේඛන මුද්‍රණය කරන්නට විය. ක්‍රමයෙන් ලිඛිත මූලාශ්‍ර පරිශීලනය කරමින් නර්තන විෂය ඉගෙන ගැනීමට මිනිසුන් යොමු විය. පාරම්පරිකව උරුම වූ පවුල් වලින් පරිබාහිරව අවැසියන් තම දූ දරුවන්ට නර්තනය ඉගැන්වීමට පටන් ගන්නා ලදී. ක්‍රමක්‍රමයෙන් රටතුළ විවිධ විද්වතුන් බිහිවීමත් සමඟ ඔවුන්ගේ අධ්‍යයන පථයේ ප්‍රධාන අංගයක් ලෙසින් නර්තන කලාවේ විවිධ පැතිකඩවල් පිළිබඳව පර්යේෂණ කිරීමට පටන් ගැනීම ආරම්භ විය. ඒත් සමඟ ම අධ්‍යාපන

ආයතනවල අවශ්‍යතාවය මතුවන්නට විය. **(ශ්‍රේෂන්, 1992 : 33 - 37)** රජයේ පාසල්වල නර්තන විෂය ඉගැන්වීම මුලින්ම ආරම්භ කරන ලද්දේ 1943 වසරේදී ය. සංගීත හා නර්තන ගුරු උපදේශකවරුන් හතර දෙනෙකුගේ සහභාගීත්වයෙන් ඇරඹුන මෙම කාර්යය අධ්‍යාපනික ක්‍රියාවලිය තුළ කරන ලද නව පෙරළියක් ද විය. ඉන් නොනැවතී 1945 වර්ෂයේ දී නර්තන විෂය සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මඟින් පරීක්ෂකවරයෙකු පත් කරන ලදී. 1959 වර්ෂයේදී ගුරුවරුන් 300 ක් බඳවා ගැනීම විෂය ව්‍යාප්තියේ ආරම්භය ලෙස හැඳින්වීමට පුළුවන. මුලින් ම පාසල් විෂයමාලාව තුළ නර්තන විෂය වෛකල්පිත විෂයක් වශයෙන් පැවති අතර 1972 දී එය සෞන්දර්ය විෂයක් බවට පත්කරන ලදී. 1975 දි ජාතික පොදු සහතික පත්‍ර විභාගය සඳහා අනිවාර්ය විෂයක් වශයෙන් පැවති අතර 1978 වසරේ සිට අ:පො:ස (සාමාන්‍ය පෙළ සහ උසස් පෙළ) විභාගයටත් විෂයක් වශයෙන් ඇතුල් කරන ලදී. මේ ආකාරයෙන් අධ්‍යාපනය ලබන සිසුන්ගේ ඉදිරි අධ්‍යාපනය සඳහා 1951 දී රජයේ ලලිතකලායතනයේ "හේවුඩ් නර්තන අංශය" ආරම්භ කරන ලදී. කලාශූරී ආචාර්ය ඇස්. පණීභාරතගේ මූලිකත්වයෙන් මෙය ආරම්භ විය. එය 1974.05.01 දින සිට කැළණිය විශ්ව විද්‍යාලීය සෞන්දර්ය ආයතනය බවට පත්විය. මේ අවදිය වන විට නර්තන විෂය පිළිබඳව පර්යේෂණාත්මක ග්‍රන්ථ පළ කරන්නට විය. 1972 ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීම සඳහා ගිරාගම සෞන්දර්ය ආයතනය ආරම්භ කරන ලදී. මේ ආකාරයෙන් සංවර්ධනාත්මක තත්ත්වයකට පත් වූ නර්තන කලාව පසු කාලීනව ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනික පුහුණුවීම් වලදී ප්‍රධාන විෂයක් ලෙසින් ද ඇතුලත් කරන්නට විය. මන්ද, සෞන්දර්ය විෂයක් වන නර්තනය මනා පෞරුෂ වර්ධනයක් සඳහා සෑම තරාතිරමක පුද්ගලයෙකු සඳහා ම මහත් අස්වැසිල්ලක් වන බැවිණි. මේ අයුරින් සමාජ අවශ්‍යතා ඉටුකරන්නට පටන් ගත් ම එකී විෂය ක්ෂේත්‍රය සමාජ පද්ධතිය තුළ මුල්බැස ගැනීම පුදුමයට හේතුවක් නොවනු ඇත. මිනිස් ජීවිතයේ විවිධ පැතිකඩ ඔස්සේ බැඳෙමින් ඔවුන් ගේ කායික මානසික සුවය ලබා දෙමින් වර්ධනය වූ සිංහල නර්තන කලාව මේ වන විට මිනිස් ජීවිත වලින් ඈත් කිරීමට නොහැකි තත්වයකට පත් වී ඇත්තේ එම නිසාම ය. නර්තනය යන්න කුමක්ද යන්න හඳුනාගත් අප මෙමඟින් උත්සාහා දරන්නේ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් යන්න කුමක්ද යන්න පිළිබඳ අර්ථ දැක්වීම සඳහාය.

සමාජ විද්‍යාව යනු සමාජ සම්බන්ධතා පිළිබඳ අධ්‍යයනය යි. ඕනෑම සමාජයක ජීවත්වන කෙනෙක් තනිව ජීවත් වන්නේ කලාතුරකිනි. පුද්ගලයා අන්‍යපුද්ගලයන් හා සම්බන්ධතා ඇතිකර ගනී. සමාජයේ ජීවත්වන අපට අන්‍යයන්ගේ සම්බන්ධතා නැතිව අපගේ වැඩවලින් වැඩි කොටසක් සාර්ථකව කළ නොහේ. **(රත්නපාල, 1986 : 01)** සමාජය තුළ පුද්ගලයින් වශයෙන් ඔවුනොවුන්ගේ ඕනෑ එපාකම් ඉටුකර දෙමින් අසීමිත බැඳීමකින් යුතුව පුද්ගලයින් ජීවත් වෙයි. ඔවුනොවුන් අතර බැඳීම් කෙළින්ම ද වක්‍රව ද ගොඩනගා ඇත. මෙබඳු සමාජමය සම්බන්ධතා අධ්‍යයනය කිරීම සමාජ විද්‍යාව යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබයි. මෙහිදී සමාජය ගැන තේරුම් ගැනීම සඳහා ඊහා බැඳී පවතින සමාජ මානව විද්‍යාව, ශුද්ධ විද්‍යාව, මනෝ විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, ආර්ථික විද්‍යාව යනාදී සියළු විද්‍යාවන් පිළිබඳව දැනුම් සම්භාරය මහෝපකාරී වනු ඇත.

සමාජ විද්‍යාව, සමාජ ශාස්ත්‍ර වලින් (Social Sciences) එකකි. මානව විද්‍යාව (Anthropology) මනෝ විද්‍යාව (Psychology) ආර්ථික විද්‍යාව (Economics) හා ඉතිහාසය (History) යන විෂයන් අනිකුත් සමාජ ශාස්ත්‍ර ගණයට වැටේ. මේ අතරින් සමාජ විද්‍යාව, මනෝවිද්‍යාව හා මානව විද්‍යාව චර්යාමය විද්‍යා (Behaviourval Sciences) ලෙස හඳුන්වා තිබේ. එනම් එම විෂයන්ගෙන් පුද්ගලයා හා සමාජය අතර පවතින සම්බන්ධතා පුළුල්ව අධ්‍යයනය කරන නිසයි. **(පෙරේරා,** 2009 : 39)

මිනිස් ජීවිතය හා දැඩිව බැඳී පවතින සාම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තන කලාව ආරම්භයේ සිට වර්තමානය දක්වා වූ කාල සීමාව තුළ පවතින්නා වූ ආකාරය පිළිබඳව සොයාබැලීමේ දී එහි යම් යම් වෙනස්කම් සිදු වී තිබෙන බව පැහැදිළිය. සමාජ වෙනස් වීම එහි ලා මූලික වී ඇති බව පිළිගත යුතු ය. මිනිස් අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමට ඉවහල් වන්නා වූ උඩරට නර්තන විෂය පිළිබඳව සමාජ විද්‍යාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම විෂය සුරක්ෂිත භාවයට මෙන් ම සමාජ යහපතට ද හේතුවක් වන බව සඳහන් කළ යුතුය.

01. 02 **අධ්‍යයන වැදගත්කම :- (Importance of the Study)**

මෙහිදී පර්යේෂකයා සංස්කෘතික උරුමයක් වූ අපේ නර්තන කලාවේ ආරම්භය කෙසේ සිදුවූයේ ද යන්නත්, විවිධ යුග පසුකරමින් පැමිණවිත් වර්තමාන සමාජය තුළ පවතින තත්ත්වයත් පිළිබඳ කරුණු ගෙනහැර පෑමකි. (යූ.පී. ප්‍රේමරත්න මහතා සමඟ 2007-02-15 දින කරන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡාව ඇසුරෙන් - නර්තන අධ්‍යක්ෂක හලාවත කලාපය) වර්තමානයේ ජීවත් වන මිනිසුන්ට මෙන්ම පැරැන්නන්ට ද ඔවුන්ගේ එදිනෙදා ජීවිතය පවත්වාගෙන යාමේදී විවිධ ගැටළුවලට මුහුණ දීමට සිදුවිය. මෙහි විශේෂත්වයක් වූයේ වර්තමාන නවීන සමජයේ මෙන් විද්‍යාත්මක දැනුමකින් මුහුකුරා නොගිය පැරැන්නන් ස්වභාවික වස්තූන් දේවත්වයෙහිලා සලකමින් සියල්ල සිදුවන්නේ මෙම බලවේගවලට අනුකූලව යැයි සිතා ස්වභාවික වස්තූන්ට වැඳුම් පිඳුම් කරන්නට පටන් ගැනීමය. තමාගේ හරකාබාන නැති වූ විට එය සෙවීමට යන්නේ ගමේ තිබෙන විශාල ගසකට කොළ අත්තක් එල්ලා තම ගැටළුව ඒ ගසට බාරකරමිනි. ඉරහඳ පිදීම, ගස්වැල්, ගින්දර, ජලය, සුළඟ ආදී ස්වභාවික වස්තූන්ට වන්දනාමාන කිරීම එකල ජනප්‍රිය විය. එහිදී තම සිතේ තිබෙන කරදර කම්කටොලු දෙවියන්ට මිමුණූ ඔවුන් ටිකින් ටික තම හැඟීම් පල කිරීමත් සමඟම දෑත් දිගු කරමින් හකුලමින් තම අදහස් එල කරන්නට විය. එය දෙවන අවස්ථාව විය. එතකින් නොනැවතුනු ඔවුන් තම දුක ශබ්ද නගා කියන්නට පටන් ගත්හ. මේ සියල්ල පසුකාලීනව අපේ නර්තන කලාවේ ආරම්භක අවස්ථාවට හේතුපාදක වූ

බව විද්වතුන්ගේ අදහස යි. මේ ආකාරයෙන් ගොඩනැගුණු නර්තන කලාව තුළ පසු කාලීන වශයෙන් ඇති වූ විවිධ බලපෑම් හේතු කොට ගෙන එහි ඉදිරි ගමනට යහපත් මෙන්ම අයහපත් ප්‍රතිඵල ඇති වන්නට විය.

නවීන විද්‍යාත්මක දියුණුවත් සමග කලෙක අපේ ශාන්තිකර්ම වලින් සෙතක් ශාන්තියක් ලබාගත් මිනිසුන් දැන් දැන් එයින් ඈත් වී බටහිර වෛද්‍යක්‍රමය පසුපස ම හඹා යන්නට පුරුදු වී සිටී. එම නිසා අපේ ශාන්තිකර්ම ඇතුළු ඇතැම් නර්තන අංග පිළිබඳව තිබූ විශ්වාසයන් තුරන් වන්නට පටන් ගන්නා ලදී. වර්තමානයේ නර්තනය හුදු විනෝදාස්වාදය සඳහාත් මුදල් ඉපැයීමේ මාර්ගයක් වශයෙනුත් දඩමීමා කරගෙන ඉදිරියට ගලාගෙන යන බවත් නම් පැහැදිළි කරුණකි. එම නිසා අපේ මිනිසුන්ට සමාජමය වශයෙන් එකට බැඳෙමින් එකාවන් ව සිතමින් කටයුතු කරගෙන ගිය ඈත අතීතයේ පැවති සුන්දර වූ සමාජ පරිසරය පිළිබඳ මතකයේ නොමැත. මන්ද එදා අප සතුව තිබූ සාම්ප්‍රදායික වූ ද සංස්කෘතික අංගයක් කෙරෙහි පුද්ගල බද්ධව පවත්නා වූ පටු ආකල්ප හේතු කොටගෙන සමාජ සංස්ථාව තුළ තමාගෙන් ඉටුවිය යුතු යුතුකම් හා වගකීම් මොනවාදැයි යන්න පිළිබඳ මනාලෙස අවබෝධ කර නොගැනීමේ සාපයයි. එම නිසා ගුණධර්ම හුරුවන මෙවන් විෂයක් කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම වර්තමානයේ වැදගත් වී තිබේ.

1930 දශකයෙන් පසුව විවිධ අධ්‍යාපනික යෝජනා චක්‍රලේඛ හා ප්‍රතිසංස්කරණ මඟින් විෂය ඉදිරියට පවත්වාගෙන යාමක් සිදු වුව ද මේ වන විට විධිමත් හා අවිධිමත් අයුරින් සිදුවෙමින් පවතින අධ්‍යාපනික රැල්ල හා විවිධ බලවේග හේතුකොට ගෙන විෂය කප්පාදුවක් හා පිරිහීමක් ද ශීඝ්‍රයෙන් සිදුවෙමින් පවතී. එම නිසා පුද්ගල ආකල්ප යහපත් කරමින් සංස්කෘතිකමය වශයෙන් අතිශයින් වැදගත් වූ මිනිසාගේ මනස සුවපත් කරවන නර්තන කලාව ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා විය යුත්තේ කුමක් ද යන්න ගැන සොයා බැලීම වැදගත් විය.

01.03 පර්යේෂණ ගැටලුව :- (Research Problem)

ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතික අංගයක් ලෙසින් ගොඩනැගුණු උඩරට නර්තන කලාව ඈත අතීතයේදී සමාජ සුභසිද්ධියට මිස සමාජ පරිහානිය වෙනුවෙන් කිසිදු දායකත්වයක් නොලැබුණි. එදිනෙදා ජීවිතයේදී මුහුණ දීමට සිදුවන විවිධාකාර වූ ගැටළුවලින් මිදී ආරක්ෂාවීම උදෙසා බලි, තොවිල්, ශාන්තිකර්ම ඇතුළු යාගහෝම පැවැත්වීමත්, විවේක කාලය සතුටින් ගත කිරීම උදෙසාත් නර්තනය යොදා ගන්නා ලදී. ගෙදර සියලු වැඩකටයුතු නිම